

ตำบลสีสุก (TSI)

อ.แก่งสนามนาง จ.นครราชสีมา

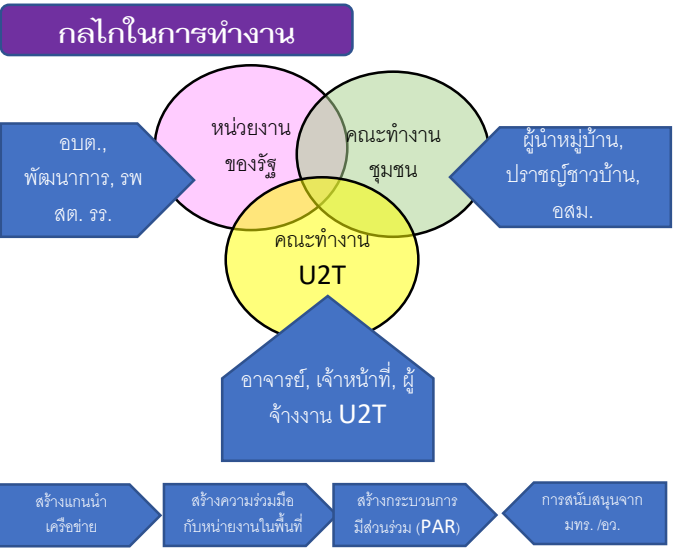
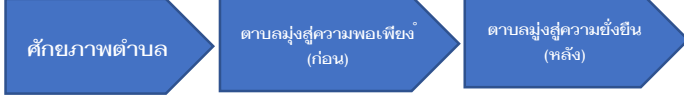
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา

ข้อมูลพื้นฐานตำบลสีสุก

- พื้นที่ตำบลสีสุกมีลักษณะเป็นที่ราบสูงลาดเอียงจากทางทิศเหนือไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ โดยมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ที่ใช้ทำการเกษตร และแม่น้ำชีไหลผ่าน ระยะทาง 8 กิโลเมตร
- แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 9 หมู่บ้าน
- ประชากรทั้งสิ้น 4,630 บาท (ชาย 2,223 คน; หญิง 2,407 คน)
- สถานศึกษา 8 แห่ง (โรงเรียน 4 แห่ง, กศน. 1 แห่ง, ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 3 แห่ง)
- ศาสนสถาน 10 แห่ง (วัด 8 แห่ง, สถานปฏิบัติธรรม 2 แห่ง)
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล 1 แห่ง
- พืชเศรษฐกิจ: อ้อย มันสำปะหลัง ข้าว
- อาชีพหลัก เกษตรกรรม อาชีพรอง รับจ้างทั่วไป

**** ประเด็นปัญหา:** เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่ กว่าร้อยละ 90 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม รายได้หลักมาจากการทำการเกษตร หากผลผลิตตกต่ำก็จะส่งผลกระทบต่อรายได้ ดังนั้นการปรับปรุงและพัฒนาปัจจัยการผลิต (ดินและปุ๋ย) การพัฒนาอาชีพเสริมจากวัสดุเหลือทิ้งในท้องถิ่น (ฟางข้าว/กาบอ้อย) รวมทั้งการแปรรูปวัตถุดิบทางการเกษตรในท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนาทักษะอาชีพที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น (การทอเสื่อ, การทอผ้าขาวม้า, จักสาน) การสร้างตลาดออนไลน์-ออฟไลน์ และพัฒนาด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้คนในชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

TPMAP ความต้องการพื้นฐาน 5 มิติ

TPMAP จากรูปดาวแสดงความต้องการพื้นฐาน 5 มิติ ใน ต.สีสุก อ.แก่งสนามนาง จ.นครราชสีมา ปรากฏว่าประชากรยังมีปัญหาในด้านรายได้ >สุขภาพ>การศึกษา

ผลลัพธ์

- เกิดการจ้างงาน นักศึกษา บัณฑิตจบใหม่ และประชาชนในตำบล ให้มีงานทำ มีอาชีพ และรายได้
- ผู้จ้างงานได้รับการพัฒนาทักษะความรู้ด้าน Digital Literacy, English Literacy, Finance Literacy และ Social Literacy เพื่อใช้ในการเรียน การทำงาน ตลอดจนการสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว
- การยกระดับเศรษฐกิจและสังคมรายตำบลแบบบูรณาการ
 - การพัฒนาสัมมาชีพและยกระดับสินค้า: เกิดการพัฒนาในรูปแบบและตลาดหลายสื่อ การจัดตั้งกลุ่มอาชีพ ตลอดจนการสร้างแบรนด์ผลิตภัณฑ์ในชุมชน
 - การพัฒนาการท่องเที่ยว: เกิดเส้นทางท่องเที่ยวชุมชน จำนวน 2 เส้นทาง
 - การนำองค์ความรู้ไปช่วยบริการชุมชน: เกิดองค์ความรู้ในการปรับปรุงโครงสร้างดิน, การปลูกพืชหลังนาเพื่อบำรุงดินและสร้างอาชีพ, การแปรรูปวัตถุดิบในชุมชนเป็นอาหารและป้องกันการท่องเที่ยวอันตรายและโรคติดต่อทางการเกษตร ของเยาวชนในท้องถิ่น
 - การส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม: การนำวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร ได้แก่ ฟางข้าว กาบอ้อย มาใช้เป็นวัตถุดิบในการเพาะเห็ดฟาง และสร้างอาชีพใหม่/อาชีพเสริมด้วย
- เกิดการจัดทำข้อมูลขนาดใหญ่ของชุมชน (Community Big Data) คือข้อมูลผู้ย้ายกลับบ้าน เนื่องจากสถานการณ์โควิด, จำนวนอาหารในท้องถิ่น, อาหารที่นำเสนอประจำถิ่น, เกษตรกรในท้องถิ่น, พืชและสัตว์ในท้องถิ่น, ภูมิปัญญาท้องถิ่น, ข้อมูลแหล่งน้ำในท้องถิ่น เพื่อใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ ให้ชุมชนมีคุณภาพชีวิตและความยั่งยืน

การพัฒนาพื้นที่

โจทย์พื้นที่

- การยกระดับการผลิตเสื่อ การตลาด และการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจ
- การสร้างอาชีพใหม่จากวัสดุในท้องถิ่น
- การปรับปรุงดินและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร
- การส่งเสริมสุขภาพกลุ่มเปราะบาง
- การสร้างเส้นทางท่องเที่ยวชุมชน

กิจกรรมที่ดำเนินการ

- การยกระดับการผลิตเสื่อ การตลาด และการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจ
- การสร้างอาชีพใหม่จากวัสดุในท้องถิ่นและการแปรรูปวัตถุดิบทางการเกษตรที่มีในชุมชน
- การปรับปรุงดินและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร
- การส่งเสริมสุขภาพกลุ่มเปราะบาง
- การสร้างเส้นทางท่องเที่ยวชุมชน

ข้อเสนอแนะ

- ปัจจัยที่ทำให้โครงการประสบความสำเร็จและไม่สำเร็จ
- การแพร่ระบาดของโรค Covid-19
 - การประสานงานในชุมชนและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน
 - ช่วงเวลาที่ลงพื้นที่ที่คาบเกี่ยวกับกิจกรรมเก็บเกี่ยวผลผลิตของเกษตรกร
 - ความชัดเจนของการกำหนดกรอบการดำเนินงานของ อว.
 - การลดขั้นตอน/การเอื้ออำนวยความสะดวกเอกสารสำหรับลงพื้นที่และเอกสารเบิกจ่าย

ผู้รับผิดชอบ

อ.ดร. เตือนเพ็ญ วงศ์สอน เบอร์ติดต่อ 064-541-4151
หน่วยงาน: สถาบันสหบรรพการศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

ภาพกิจกรรม

